

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy mint kis "könyvecske" a kezed ügyében legyen.
A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

BUENOS AIRES-I MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM A VIII. Dél-amerikai Magyar NéptáncTalálkozó két gálaeste műsorából szöveg- és képízelítő

Szombat, július 22
(Nuevo Teatro Marín):

A dél-amerikai néptáncTalálkozók hovatartozást jelentenek, magyar öntudat-fejlesztést, meleg barátságot és művészi továbbképzést! Az idén nem meglepő, hogy a múltban lezajlottakról, hanem megünnepeljük a megmaradást és az életképességet, a legmagasabb fokon! E gyönyörű s kitarató mozgalom főszereplői, a résztvevő országok magyar néptáncosai és a lelkes vezetők boldogan és büszkén állnak itt előttetek!

Bonapartian Edi (Buenos Aires-i **Regös** és **Tilinkó** együttesek); *Ersching Claudia* (Jara-guá do Sul-i **Dunántúl** együttes); *Da Silva Pedro* (São Paulo-i **Pántlika** együttes); *Borbély Sándor* (São Paulo-i **Zrínyi** művészegyüttes); *Alejandra Brum* és *Fede Baltar* (Montevideo-i **Tündérekert** együttes), és Magyarországról drága barátunk, a Budapesti **Honvéd** együttesből a találkozókat hivatásos magyar néptáncosa, *Makovinyi Tibor*.

Töletek függ a jelen öröme, de a továbbélés is! A néptáncos legmagasabb célkitűzése nemcsak a saját fejlődése, hanem leginkább a tudásának magyar felelősséggel telített átadása!

A találkozók azért jöttek létre, hogy Dél-Amerika magyar néptáncosai megismerjék egymást, majd a továbbképzés eszméjét szolgálják. De most már tudjuk, hogy a szétszórt magyarság egyik fontos bástyájaként működnek!

A dél-amerikai magyarság néptáncmozgalma 50. évfordulójának megünneplése keretében Bartók Bélát idézzük, aki, mint népdal-hagyaték gyűjtő-megőrző és zseniális zeneszerző a következő szavakkal gondolt a jövőre: "Az én igazi vezéreszmém a népek testvérré válásának eszméje. Ezért nem vonom ki magam semmiféle hatás alól, eredjen az szlovák, román, arab, vagy bármiféle más forrásból. Csak tiszta, friss és egészséges legyen az a forrás!"

Mi, dél-amerikai magyar néptáncosok úgy véljük, hogy "aki nem lejt táncot, nem tudja azt, ami van".

Az Észak-Dunántúlról, a kis-alföldi Rábaközről ékes táncjelenet (Regös). A Dél-Dunántúlról, ügyes táncoslányok üvegest járnak (Pántlika) és a Galgamenti palócság tánca mutatkozik be verbunkkal, csárdással és bukóssal (Tilinkó).

Vannak, akik azt állítják, hogy Szatmár vidéke őrzi meg a jellegzetes magyar táncok mozgását, szívét, hangulatát. Akik ezt mondják, a szatmári táncokat szinte "nemzeti táncnak" is szokták nevezni... Ajaki leánytáncok (Tündérekert) és Szatmári táncok (Pántlika) kerülnek a színpadra.

Erdély... Zöld erdők, nedv, hegyek, dombok. Kacsaringós utak s templomtornyok a téli ködben... A legszebb magyar muzsika, a legszebb magyar szólójáték, hangulat, sors... Északkeleti... micsoda tánc! A magyar páros tánc egyik gyöngyszeme (Zrínyi); majd a Középmagyarországi Székelyi táncrend: magasztos, régies, a német befolyással a szolidan megőrzött archaikus hagyomány táncvilága (Tündérekert); a Székelyföld két-ségtelen élni akarása, táncformában: ritmus és vidámság (Tilinkó).

Havi "HUFImondatt":

Aki meggyőződéssel és átlátszó eszközökkel halad a célja felé, annak minden kapott mosoly támasz és táplálék!

(ZK)

Olvasunk...

és gondolkozunk:

Alig néhány hét telt el a diaszpóra (merem kijelenteni) legnagyobb hagyományos magyar rendezvénye óta: a már VIII. Dél-amerikai Magyar NéptáncTalálkozó sikeres lezajlása után, büszkén elgondolkozom: *Tartozunk-e egymásnak, mint magyarok?*

Még érintetlen bennem a néptáncTalálkozó hangulata... Naponta többször el-előnt az öröm, a furcsa hiányérzet, a barátok iránti honvágy, és könnyen elképelem azt, hogy bizony egyedül érezhetik magukat most a magyar fiatal-ságtól üres Marín és Auditorio Belgrano színpadai...

Miután a sors ez alkalommal egy mikrofon mögé állított, volt szerencsém a nézők szemével találkozni, amelyekkel ha táncoltam volna nem lehetett volna ilyen kapcsolatot teremteni. Mit láttam? Bizony sokat, mindenfélét: könnyet, mosolyra széthúzódott szemeket, visszaidéző arckifejezéseket, kíváncsi tekinteteket, de mindenestre mindegyikből hála és öröm sugárzott minden táncos felé. Felém is... mindkét est ilyen téren különleges volt... és ismételnem kell, hogy szerencsés voltam, hogy a nézőtér, a színpadon és a kulisszák mögött történő hangulatokat mind magamba szívhattam, s azóta is gazdagabb vagyok tőlük.

Bemondópartnerem, Rugonyi Attila egy mondata felcsillan emlékezetemben, és belőle meritek, hogy megkérdezem mindnyájatoktól: mivel tartozunk egymásnak, mi magyarok? Attila úgy vállalta a néptáncTalálkozó gálaestjei bemutatóját, hogy tisztán kifejezte a következőt: "... örülök, hogy segíthetek, mert tartozom a

magyar közösségnek, mert sokat kaptam, és ezzel is csak visszaadok valamennyit neki..."

Igen: tartozunk egymásnak ilyenekkel. Olyan magyar színekkel, hangokkal, ihletekkel, amelyek tovább lelkesítenek, építenek, felbresztenek, és lelkünkbe nyomják a megmaradás értelmét. Az újabb emberöltők igenis megéremlik a szívrepesztő élményt, a legszebb keretet, hogy utánpótlásként merjék megmar-kolni szétszakított drága nemzetünk zászlaját; ebben az esetben olyan vággyal járjuk az utat, hogy ne vesszen el soha a népdal szava, hogy a bölcs magyar nép mozgáskincsei továbbra is felidézzék kultúránk elemeit mindenhol a világon. Hogy megállás nélkül megismertethessük a magyarságot az országunk határain túl, s hogy a nyelvünk gyönyörűsége szüntelen megszólalhasson az idegen színpadokon így: színtiszta eredetiségben, egyszerűen, magyarnak beöltözve, magyarul énekelve, magyarul táncolva, egyöntetűségben, ízlésben és meggyőződéssel szenvedélyben!

A dél-amerikai néptáncTalálkozók ezt a légkört tartják élve, habár telnek az évek, s elfajulás nélkül megtartott hagyománnyal, százával vonzzák a fiatalokat, akik ezt megéremlik... Mert tisztelik vállalkozásukat, mert teljes odaadással megdolgoznak érte, hogy két évente megtörténjen ez a magyar csoda.

Ilyenmel is tartozunk egymásnak: ez mindannyiunké, közös, nagy és való-ságos. Olyan kapcsolatteremtő, hogy nehezen találhatunk hasonlót... Nem halhat ki, soha!

Az Erdélyi magyarság és románság együttélése ilyenekkel tud megajándékozni: Méhkeréki táncokkal (Pántlika), és Kalotaszeg... Mit is mondhatunk, amit nem mondunk ki már annyiszor: szenzációs, elegáns, kompakt és látványos (Regös).

Mint egy szárnyasúgós, vagy a folyó csobogása, vagy a legszebb madarének, a leglágabb csók, úgy közeledik hozzánk a cimbalom hangja... (Szakály Ágnes Magyarországról, Lőrincrévi muzsikával).

A következő produkciók nem a közismertebbek. Elgondolkodtatóak lehetnek: milyen gazdag zene és táncvilág alakult ki az egész Kárpát-medence szétszaggatott egységében együtt élő népek közt!

A Kárpát-medence szépséges széles-sége változatos, egymástól szinte idegen táncrendeket sugallott a magyar nép ihletébe... Ez annak az eredménye, hogy évszázadok óta a különböző népek "összevarázsolták" kultúrájukat, szokásaikat és elkerülhetetlenül: hitvilágukat is. Ennek a néprajzi változatosságnak három példáját mutatják be a Zrínyi, Pántlika és Tündérekert együttesek (Dél-Dunántúli táncok és Sárközi karikázó).

Utána a műsor végéig hagyja magát mindenki meglepni. Mert olyan táncsokor következik, ahol a Kárpát-medence népei és izgalmas történelme érdekes hagyaték-

folyt. a köv. oldalon

Utógondolatok... Beszámoló Bonapartian Editől ("Vess figurát, olyan cifrát, hogy a sarkad hányjon szikrát"...)

Többször hallottam, hogy mindennek, ami szép és jó, vége van egyszer. A VIII. Dél-amerikai Magyar Néptáncfalalkozónak is vége lett. Egyik szervezőjeként, kiértékelésem szerint abszolút pozitívan végződött. Nemcsak azért, mert a céljainkat elértük, hanem azért, mert ennek a következménye is előnyös. És nemcsak az argentinai magyar néptáncmozgalomnak, hanem az egész dél-amerikai mozgalomnak is!

A két előadás (Teatro Marín és Auditorio Belgrano) szépen lezajlott, visszhangja teljesen jó volt. A két telt ház közönsége nagyon élvezte. Minden csoport 100%-an adta ki magából, hogy minél színesebb és magasabb szintű legyen az előadás. A Regösök, Tilinkók (Argentína), Pántlika, Zrínyi, Dunántúl (Brazília) és a Tündérgyökér (Uruguay) néptáncgyűjtések változatosan és igen meglepően vidámitották a magyar-argentin és tiszta argentin közönséget is.

Része volt a fesztiválnak a Magyarországról jött **Szakály Ágnes** cimbalom művésznő is, aki egy pár s z á m a l b e m u t a t t a a népzene szépségét, és a vasárnapi előadáson az Ars Hungarica zenekar és Coral Hungaria kórus hivatászerű előadásával megízleltették a közönséggel a szép eredeti magyar dalokat.

Makovinyi Tibor és Hortobágyi Gyöngyvér hozzájárulása a finálé összeállításával megadta a lehető legjobb zárását az estének.

Mondhatom, hogy fönt a színpadon erősen érezhető volt a táncosok fényes sugárzása, az emberek lélegzése, tapsa... minden... Nehéz mindezt szavakba önteni...

A hangulat megvolt, a jókedv is. Mindenkinek nagy örömmel töltött el a kétnapos műsor, táncosokat, nézőket, vendégeinket egyaránt. Éreztük, hogy mennyi erőt nyújtott nekünk egy erős taps, szintén egy előadott tánc után egy más országból jött táncos ölelése, gratulálása... Éreztem, hogy már nincs az a jellemző versengés, a vágy, hogy a legjobbak legyünk, hanem a *közös siker élménye minden fölött állt*... Nagyon fontos ez, mert a külföldi magyarok helyzetét csak úgy tarthatjuk fenn, ha összedolgozunk, és más magyaroknak sikerét saját sikerünknek tekintjük. **A 110 argentin, brazil és uruguayi művész táncos között ezt lehetett érezni!**

Ismerkedtünk, eszmét cseréltünk, megismertük a más országok nehézségét, amik sokszor hasonlóak az itteniekhez. Am ez egy jó kiinduló pont, hogy helyre állítsuk a jó és tudatos közös célt. Ezek után a brazilok teli energiával mennek vissza országukba, hogy a 2008-as Fesztivál is meg legyen szervezve!

Az argentin sajtó is jelen volt az előadásokon. A „La Nación” napilap a szombati Északi zóna melléklete július 29-i fedő- és hátsó lapján látható a Tilinkók tánca. Milyen öröm volt látni a gyerekek büszkeségét, hogy megjelentek Argentína vezető újságjában! Színes fényképpel, ragyogó mosollyal sugározták magukból a Fesztivál jó hangulatát!

Hat napos szimpózium következett az előadások után. Erre már nem maradt minden csoport. Sok brazil és argentin táncos

vett részt. Sajnos az uruguayiak nem maradhattak, mert indulniuk kellett egy magyarországi turnéra. Habár sajnáltuk távozásukat tudtuk, hogy fontos dolgok várnak rájuk az Ohazában. A Regösök is voltunk ilyen úton és tudjuk, hogy nem maradhatnak le egy ilyen álomról. Távozásukkal „egyik szemünk sírt, a másik meg nevetett...”

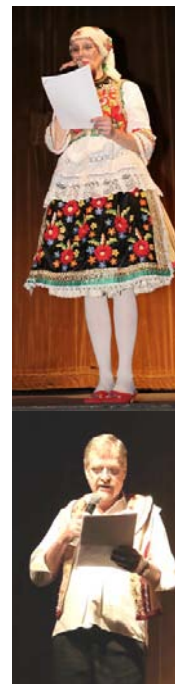
Tibitől és Gyöngyvértől két táncot tanultunk a szimpóziumon: Dunántúli Sárpilisít és az Erdélyi Marossárpataki táncokat. Részt vett még a legkisebb táncos csoportok. Az **„Új Tilinkók”** egészen jól bírták a 3 napos részvételükkel az igen szigorú, de azért vidám napi 8 órás táncoktatást. El kellett menniük félidőben. De sok kedvvel várhatják most az igazi, és ezentúl komoly táncpróbákat. Új táncosaink vannak! Egy szép kilátás ez nekünk! Az, hogy ilyen számos utánpótlás áll rendelkezésre igen fontos a Regösöknek a megmaradás szempontjából. Motivált új, 11 személyes “kis”-korú csoportunk van!

Most csak 6 évet kell várni, hogy újból ilyen fontos néptáncsemeny legyen országunkban. Ha minden igaz, 2008 Brazília, 2010 Uruguay és 2012 ismét Argentína! Addigra is sok munka vár ránk. Sok újabb gyereket kell kifejleszteni a néptánc iránti szeretetet. Jelen pillanatban 39 táncosunk (gyerek-fiatal-felnőtt) van. Most már egy folyamatos munka következik, hogy fokozottan kiépítsük a fiatalokban a magyar kultúra szeretetét.

Végül is meg szeretném köszönni segítségét: Bonapartianné Graul Trixinek (a Fesztivál-szervezés főszlopa), Paola Feliúnak (a logisztikai sikert), Benedek Lászlónak (MO-i kapcsolatunk), Beis Horacio, Mocsáry Anni, Benedekné Jani

néni (akik kitűnően tápláltak minket a szimpózium alatt), Némethné Siraky Lenke néninek (a szimpózium előre készített első ebédje), Omarnak (a szimpóziumra remisszel szállított meglepetés pizza-ebédet), Zólyomi Kati és Rugonyi Attilának (a színházi konferálást), Saky Fafulas (Hogar El Alba igazgatója), minden családnak, akik elszállásolták és szállították a külföldről érkező táncosokat, Ars Hungaricanak, EMESE Kultúregyesületnek, HTMH-nak a beígért anyagi támogatást (nekik előlegeztük köszönetünket!), és mindenkinek, aki valamilyen szinten hozzájárult idejével, segítőkészségével vagy anyagilag, hogy ennek a VIII. Néptáncfesztiválnak és a szimpóziumnak meglegyen a sikere. Ez a siker MINDENKIÉ! Erre büszkék lehetünk!

Remélem az a sok magyar, aki megnézte a műsorokat, továbbra is közeledik hozzánk, és szívesen részt vesz a jövőbeni ilyen, vagy más jellegű rendezvényen is. Kis elszigetelt Magyarországon van itt Buenos Airesben. Csakis együtt tudjuk továbbvinni ezeket a szép dolgokat. **Tartsunk össze!** Tetteinkkel és jó eredménnyel alkothatjuk továbbra is ezt a kis Magyarországot, ami ugyan messze van Európától, de ami igen erős, célszerű és érzelmmel teli utakon jár.

NÉPTÁNCFALALKOZÓ...folyt. az előző oldalról

kosarat font: eltáncolt sorssal (Jaraguá), Küküllőmenti (Délmezőség, Lőrincréve) pontozóval (Regös), Északmezőségi táncokkal (Pántlika) és végül a Székelyföld legdélibb és keletibb csücskében fekvő Sepsiszentgyörgy melletti örköi cigánytáncokkal (Regös). Figyelemreméltó ez utolsó

táncban felismerni a magyarokkal élő cigánycsoportok kimeríthetetlen vidámságát és a férfitanáncban pedig megtalálni az átvett magyar csapásmotívumokat is.

Az önfeledt hangulat továbbkerekedik, mert az összes együttes táncosa a színpadon! Együtt zárják az első estet!

Vasárnap, július 23 (Auditorio Belgrano):

Pontosan 20 évvel ezelőtt, ugyanezen a színpadon kikiáltottuk az első néptáncfalalkozónak megnyitását. Ma, 2006-ban a nézőtérben látunk sok-sok akkori néptáncost! Itt vannak ők is, sokan gyermekeikkel, és megoszthatjuk velük is ezt a meghatódást. Második esténken már semmi sem idegen, annyira “együtt” vagyunk mindnyájan!

A Dél-Dunántúlon, a szépségben gazdag Sárköz mellett, az argentin Tigre-re merészen hasonló táj keretében fekszik Bogyiszló (Regös); Észak-Dunántúlon pedig a kis-alföldi Rábaköz (Pántlika). Az ún. “ugrós” táncdialektus két közismert magyar páros táncstílusát tekinthetjük meg.

Észak-közép Magyarország néptáncjellegzetessége a csárdásban a “fenthangsúly”, a friss ritmusok váltakozása a “mártogatós”, “átvetős” figurák vegyítésével. Ilyen téren a palócság és a szatmárvidék rokonnak nyilvánítható, legalább is a „szűz” nézők szeméi előtt. Galgamenti táncok (Tilinkó) és szatmári táncok (Tündérgyökér). A Tilinkó gyermekegyüttes most járja első lépéseit a színpadokon, miközben az uruguayiak már “dörzsölt”, tapasztalt táncosok. Ilyeneket is érdemes megfigyelni...

Vannak olyan vonatok, amelyekkel elutazhatunk a fantázia világába is... (Jaraguá-i együttes); míg robog a vasút, vissza-vissza

szajon hozzánk a cimbalom lágy pengetése (Szakály Ágnes), addig, míg Kalocsára érkezünk... (Pántlika). Megint táncrokonszágról kell beszélnünk, hisz a Dél-Dunántúllal közös “mars” dialektusok keretében találkozunk Kalocsával is. Csárdás, selyem csárdás, mártogatós, friss és mars, vagyis “menetelő”.

Már emlegettük a népek együttélését s annak elkerülhetetlen, mert természetes kölcsönös hatását. A Kárpát-medence több példával remekelhet, amelyek a magyarlakta vidékeken élő népek folklórában meglátszanak szép, eredeti és való módon. Olyan nincs, hogy a népművészet idővel ne alakuljon, változzon s fejlődjön. Az sincs, hogy szomszéd népek ne “vegyenek el” egymástól olyant, ami megtetszik vagy hiányzik... A magyar-román világ lüktet Erdélyben már nagyon régen. Az azt jelenti, hogy együtt, néha-néha pedig egymás mellett, de már kétely nélkül megosztva

egy területet, amelyen már sok nemzedék született, nevelkedett, ki a maga módjára, ahogy tudott... Most pillantsunk be ebbe a világba a Keménytelki (Zrínyi) és Bonchidai (Regös) táncokkal.

Majdnem 14 évvel ezelőtt, az olivosi Zrínyi Ifjúsági Kör magyar iskola szülői csoportjából Leidemann Sylvia, nagy teniakarással és merészséggel körust alakított... Teltek az évek, és ma büszkén mondhatjuk, hogy a “Coral Hungaria” hivatásos szinten adja elő a szakmailag kifogástalanul kiválasztott ének s zenerepertoárját! Ime a magyar zene három gyöngyszeme, amelyek a sajátosan gazdag népzeneink örökségéhez tartoznak: Maros Rudolf: Ecseri lakodalmas; Gulyás László: Székeli muzsika; Kodály Zoltán: Kállai kettős.

Magyar néptáncfalalkozón vagyunk? Akkor most emlékezzünk vissza szeretett Rábai Miklós félelmetesen idejét meghaladta munkájára, a szakszerű táncgyűjtés első, igazán pazar eredményeire, az akkori Állami népiegyüttes fejletlen műsorszámaira: igen, az Ecseri lakodalmasra, a Kállai kettősre... Mind olyan alkotások voltak, amelyek véglegesen meghatározták az eredeti magyar néptánc színpadra való feldolgozása irányát!

Minden lábfej, vādli, csípő mozdulatban, minden egyes karlengetésben örökség és gyakorlat, férfiaság és erős múlt ragyog! Ilyenekre gondolhattatok többen, míg a három legény táncát végigkísértétek! (Lőrincrévi pontozó, Regös).

A kimeríthetetlen Erdély vidékeiről válogatott néptáncszín következik, olyan, amelynek elsajátítása után a véred forr, az eszed lebilincselődik a fenyőerdők gyökeréhez és a szíved pedig végleg ott akar maradni! Következnek az együttesek kedvenc s legjobb számai: Méhkerék, Északmezőség, Kalotaszeg és Székelyföld (Vajdaszentivány); egyik a másik után,

Tündérgyökér, Zrínyi, Pántlika és újra Tündérgyökér együttesek remekelnek!

Zárónak, a házigazda Regös eljárja a mindenkortól sikeres számát: Szatmári táncát.

Egy színpad! Egy muzsika: magyar! Egy szív! Egy cél: néptáncosok fejlődése Dél-Amerikában! Érintetlen magyar erő a határon túli magyarság jelképeként!

SÃO PAULO 2008-ban - MONTEVIDEO 2010-ben - és ismét BUENOS AIRES 2012-ben!

Köszönjük, hogy elkísértetek ez utunk újabb szakaszán!

Ekkor, miután az összes táncos egyszerre töltötte be mozgással és vidámsággal a hatalmas Auditorium színpadának minden egyes centiméterét, az idő meg is állhatott volna... csak egy kicsit! Bár ne múlt volna el a pillanat, és ott maradhattunk volna mindnyájan úgy, a teljes extázis csúcspontján, legalább egy ideig...

De nem, véget ért ez is, mint minden e földön. És lassan, még a tapsvihár alatt, behúzódott a nézők és köztünk a nagy vörös bársonyfűggöny... Néhány másodpercig tartott még a ricsaj, az ugrálás, ölekezés, koccintás... Itt-ott leálltam és csak néztem a jelenetet: mi lesz velünk, belőlünk?

Választ nem kaptam, persze, de valami furcsa, ismeretlen nyomás szorította át a szívemet. Az erős érzés csak néhány napra tűnt el, amikor már az előadásokat követő szimpóziumon jártuk a táncot megint. De

az már más volt. Teljesen más.

Ilyen érzések töltöttek el minket. Túl intenzívek, egyedülállóak és megmagyarázhatatlanok.

(ZK)

(Képanyag G-FOTO)

SZÉP ÉLETV, CSERKÉSZÉLETV

„KÖRS” 2006

A körzeti őr: A cserkészörzet parancsnoka és munkatársai

Nincsenek véletlenek, azt már tudjuk mindnyájan... Ezt csak azért mondom, mert úgy kezdeném, hogy: Úgy adódtak a dolgok, hogy hat (6) különböző korosztályú, nem aktív cserkészvezető az idén már feltűnően többször „véletlenül összekerült” (összehordta volna őket a szél?) Volt ilyen meg olyan fajta cserkészrendezvény, s ez a hat észrevettem, milyen jól illenek egymáshoz. Rádöbrentek arra is, hogy élveznek együtt dolgozni, hogy állandó jókedvvel és humorral kommunikálnak, hogy ötleteik hasonlítanak vagy kiegészítik egymást, de legfőképp arra, hogy egyformán aggódnak a Buenos Aires-i cserkészjövőért.

Több sem kellett, különösebb tárgyalás nélkül a Körzeti Parancsnok szolgálatába álltak. Az év kezdete óta részt vettek a JUBI-tábor előkészületében és maga a táborban is, kitakarították a cserkészházat, vezetői hétévet szerveztek, s újabb kihívás számukra a régen várt *Városi akadályverseny*. Ügyködnek, naponta jónéhányszor mennek s jönnek az e-mailek köztük, hacsak tudnak összeülni és beszélgetni a cserkészélet örömeiről de gondjairól is. Négy szülő, kettő még nem az, ami egész tarkára színezi véleményétárukat is. Hárman „lányok”, hárman „fiúk”, ez is jó elosztás... A hatból öt éveig volt csapatparancsnok, a hatodik pedig kimondhatatlanul precíz, felelős és beszámítható munkájával, összegezve és rendben kinyomtatva tárja ki az asztalra a megbízhatóságot s mindig józan hozzáállásával tisztázza a szétszórtságot.

Ennyi. Azt hiszem Istennek sugallta ezt az „összetársulást” és adja Ő nekünk, hogy ez továbbra is működjön s tartós legyen a nehéz idők és a sok más elfoglaltság mellett! Remény: az aktív vezetők állandó támogatása, programok beindítása, továbbképzés, segítség ott, ahol éppen kell. És így a cserkészélet érdekében dolgozzon... (ZK)

Haller Ines st., Lomniczy Mátyás cst. Körzeti Parancsnok, Gorondiné Haynal Edith cst., Colliá Alex cst., Zólyomi Kati cst. és Szilvássy Lőrinc cst.

Őrsvezetői vándordíj

Kedves Mátyás!

Örömmel értesítelek, hogy **Lajtaváry Richárd** nyerte meg az idei őrvezetői vándordíjat, **Lajtaváry András** pedig holtversenyben második lett. A vándordíjon megörökítjük Richárd és csapatának nevét és egy évig a 18. sz. Bartók Béla cs.cs. őrizetében marad. Mindkét nyertesnek postázom az elismerő oklevelet. Ezen kívül Richárd kap egy sátrat, András egy hátizsákot és mindketten egy példányt a *Messzi táborüzegek II* népdalfüzetből és a vele járó CD lemezből.

A vándordíj jelenleg Genfben van, a múlt évi nyertes csapatánál. Szórád Gábor fog gondoskodni arról, hogy Buenos Airesbe jusson.

Szívből gratulálok a nyerteseknek, csapatuknak és mindazoknak, akik ilyen jól kiképezték őket. Kérem kellő ünnepélyes keretek között közöljétek a csapatokkal és a buenosi magyar társadalommal.

Dömötör Gábor cscst.

A Külföldi Magyar Cserkészszövetség Intézőbizottságának elnöke

JUBI-tábor beszámoló – orvosi szempontból (2., befejező rész)

Többen írtak, telefonáltak, hogy mennyire élvezték Bund Zsuzsi st. beszámolóját a múlt számunkban. Ott ui. közöltük Zsuzsi különleges megfigyeléseit a JUBI-táborról... Ahogy beígértük, most közzé adjuk a csattanót is, vagyis a kutatás eredményét és annak statisztikai kiértékelését.

Tehát ha kíváncsi vagy, ha szeretsz tünődni, mulatni is, akkor olvasd el a következő sorokat figyelemmel: külön-

legesek, és nagy szakszerűséggel lettek összeállítva számunkra. Köszönjük Zsuzsi! Noha jó sok cserkész táborban voltam, ilyen leszűrést sosem láttam! Minden egyes tábor-részteveőről készített egy egyéni orvosi nyilvántartó lapot, *ficha médica*-t, és mert – ahogy mondta – „a számok mozgatják a világot”, közli a statisztikai adatokat. - Átadom a szót Bund Zsuzsi st.-nek.

(ZK)

Összefoglalás és eredmények

Összesen 46 *ficha médica*-t kaptam vissza kitöltve: Ezek voltak a felelős cserkészek: lányok: 26 (46,5%) és fiúk: 20 (43,5%). A lakóhelyüket is megfigyeltem: 28 él a Capital Federal és Gran Buenos Aires-ben, ami 60,9%-ot jelent. Az ország többi részéről 4 jött be (8,7%), 3 USA-ból (6,5%), 1 Szlovákiából (2,2%), és 10 Braziliából (21,7%) Azt hiszem, hogy Braziliából összesen 10-en jöttek, úgy hogy „hurrá” a brazil magyaroknak.

Az életkorokat is áttanulmányoztam, és ezek az eredmények:

Nyolcan voltak 35 évnél idősebbek, ami 17,4%-a azoknak, akik választottak a *ficha médica*-ra.

A 46 visszkapott *ficha médica* szereplői, korok szerint:

12 - 17 évig: 19 (41,3%)
18 - 24 évig: 18 (39,1%)
25 - 34 évig: 1 (2,2%)
35 - 44 évig: 1 (2,2%)
45 - 54 évig: 3 (6,5%)
55-ön felül: 4 (8,7%)

A vércsoportokat is megfigyeltem, és a leginkább, vagyis 16-nál (37,8%) előfordul köztük az A pozitív csoport.

Vércsoport:

O Rh + Pozitív: 7 (15,2%)
O Rh - Negatív: 1 (2,2%)
A Rh + Pozitív: 16 (37,8%)
A Rh - Negatív: 2 (4,3%)
B Rh + Pozitív: 6 (13%)
B Rh - Negatív: 0
AB Rh + Pozitív: 2 (4,3%)
AB Rh - Negatív: 3 (6,5%)

Az oltások nagyon szükségesek, mert megvédik az egészséget, és megelőzik a betegséget. A felnőtteknek is kell nemcsak a tetanusz, hanem a diftéria (torokgyík) és a Hepatitis B oltás!

Hányan voltak beoltva? 35-nek (76%) volt valamilyen oltása és 11-nek (24%) egy sem. Ez nagyon jó arány.

Tetanuszoltás: 2 (4,3%)
Főlnöttek kettősoltása: 8 (17,4%)
Hepatitis B: 1 (2,2%)

Minden oltása megvolt 25 résztvevőnek (54,3%)

Nem volt egy oltása sem 1-nek (2,2%) 9-en nem feleltek a kérdésre (19,6%)

Bejelentett betegségek

23-nak (50%) volt valami baja az előéletében és 23-mal (50%) nem történt semmi, vagy nem feleltek a kérdésre.

Akiknek volt valami baja:

12 allergikus (ez 52%-a azoknak, akiknek volt valami baja, és a 26%-a az összes cserkészeknek, akik választottak a *ficha médica*-ra, ami a negyedrészt jelenti).

Asztma és tüdőspasmus: 5 (21% és 10,9% az összesből).

Csonttörése 8-nak volt (17,4%)

Vakbélgyulladás műtéssel: 3 (6,5%)

Pajzsmirigy elégtelenség: 3 (6,5%)

A többinek volt mindenféleje, de kevésbé fontos. Minden adat rendelkezésre áll, ha valakit érdekelne.

Az orvosságok szempontjából: 10-en (21,7%) szedtek be orvosságot saját szakállra, és 36 (78,3%) nem szedett be semmit. A *ficha*-k szerint csak 1-nek (2,2%) kellett volna sótlánul ennie.

Ha végigolvassuk ezeket a számokat és a Jubi-táborban részt vettünk, nem kell matematikusnak lenni és észrevehetjük, hogy a 92 résztvevő fele nem adta be a *ficha médica*-t (50%). Akik pedig beadták, azok negyed része allergikus, úgy hogy erre a lehetőségre fel kell készülni!

Hogyan bonyolódott le a tábori kezelés? Jól!

Lássuk a napról-napra szóló beszámolót: **Január 4-én:** 4 kezelés: torokfájás, fejfájás, 2 derék- és gerincfájás. Mind első kezelés.

5-én: 2 kezelés: egy kis vágási seb és egy hátfájás. Egy első kezelés és egy második kezelés.

6-án: 12 kezelés volt, 10 első kezelés, egy második kezelés, egy harmadszor jött ugyanazért a bajért. A betegségek: fejfájás és megfázás; seb az ujjakon; hátfájás (keresztfájás), körömsérülés; allergia, tüskeszúrás-seb, fülgyulladás, kötőhártya gyulladás, térd trauma.

7-én: 11 kezelés: 10 első kezelés: 5 torokgyulladás, 3 kis sebesülés, egy bokaficamítás; egy ajakégés (naptól), egy hasfájás és hányás (ezt bevittük a kórházba áttanulmányozni).

8-án: 14 kezelés: 10 első kezelés: fejfájás, torokgyulladás, hátfájás, ajak napégés és herpes simplex, kéz-, láb- és térdebesülés, napégés és konyha általi kézégés. Második kezelés: ficamrándulás (kórházban röntgenezték), napégés.

9-én: 13 kezelés: első kezelés: 2 sebesült, kézvágással (beragasztottam *gotita*-val), tüskeszúrás, térdfájás, hasfájás és torokgyulladás. 2. kezelés 4 alkalommal.

10-én: csak 1 kezelés (mert a csapat elment portyára): kötőhártya gyulladás.

11-én: 11 kezelés: 7 első kezelés: lábtrauma és gyulladás, seb az ujjakon, bogárcsípések, nyaktrauma, és 4 másodszori sebkötés.

12-én: 16 kezelés: 12 első kezelés: 2-nek volt kötőhártya gyulladása, vagy bogárcsípése, izomláz, fejfájás, torokgyulladása, hólyag a talpán és a bokáján, napégése, kézvágása, 4-nek felhorzsolása és gennyes gyulladása a lábán. 4 esetben többszörös kezelés történt.

13-án: 10 kezelés: 4 első kezelés: hasfájás, torokgyulladás, bogárcsípés, napégés, tüske, 6 többszörös kezelés, kötözések.

14-én: A táborzárásból származó bogárcsípések; kötözések, fej- és hasfájások, fülgyulladás, hátfájás.

15-én: Szerencsén hazaértünk.

A statisztikámban az is fel van tüntetve, hogy fiú-e vagy lány a beteg. Azonban elég tájékoztatást adtam eddig is!

Jó Munkát!

Dr. Bund Zsuzsanna st.

Ez az értékes ismertetés bizony bekerül a tábori naptárba. Lehet egyenesen szó-rakoztatni az adatok elolvasása, helyenként humorosak is. De vigyázat! Tüzetes munka van mögötte, kitűnő megfigyelő képesség és nagy precizitás szolgál alapjául! Eszre kell vennünk, hogy mekkora fontossága van a szakavatott orvosi ellátásnak a tábor alatt, de azt is vegyük észre, hogy mennyi apróbb egészségügyi gondot meg lehetne előzni, ha figyelmesebbek lennénk!

KMCSSZ SAJTÓTÁJÉKOZTATÓ Magyar cserkészek versmondó versenye

“Mennyei poggyász. Magyar szó! Ajkamon s gégem lazán vont hangszerén lázam, házam...”
(Faludy György)

A versmondás talán az emberi önkifejezés egyik legjobb eszköze, út saját magunk és más emberek szívéhez, út a magyarsághoz, hogy amit nem mondhatnak el senkinek büszkén, elmondhassák mindenkinek: igen is, a gyökerünk magyar.

A cserkészek számára rendezett versmondó versenynek hagyománya van. Az első 1963-ban a New Yorkiak kezdeményezték, majd hosszú kihagyás után 1983-tól körzeti versenyek kétévenkénti megszervezésére került sor.

A washingtoni 4-es számú Bátor József cserkészcsapat tagjai területi versmondó verseny döntőjére várták a Külföldi Magyar Cserkészszövetség legnagyobb körzetéből: New Yorkból, New Brunswickból, Passaicból, Bostonból és Washingtonból érkező szavalókat. A vers, a magyar nyelv szeretete, ötszáz mérföldes (!) körzetben működő cserkészcsapatok legjobb szavalóit hozta össze, tíz éves kortól felnőtt korig bezárólag, a washingtoni nagykövetségen.

A cserkészek által megrendezett verseny kellemes meglepetés volt. A többszörösen megszűrt, válogatott versmondókat élmény volt hallgatni. Bár mindenkiben volt egy kis lámpaláz, de ez természetes. A gyerekek egy szabadon választott művel és egy kötelező verssel neveztek be. Az első három helyezettet korosztályonként díjazta a bírálóbizottság. Azok sem szomorkodhattak, akik nem kaptak semmiféle díjat: tapasztalatokkal, hasznos tanácsokkal lettek gazdagabbak, s minden résztvevő emléklapot kapott. (Korcsoportok: 10-12, 13-15 és 16-20 évesek). A résztvevők beszédkultúrájukkal, kiejtés-, hangsúly-, és szövegtudásukkal magas szintet képviseltek, magyarországi pódiumokon is megállták volna a sarat.

A magyar nyelv egyik sajátossága: fokozottan ritmikus volta. A ringatózó ütemű beszéd önmagában is gyönyörködtet. Egyik barátom 12 éves fia említette a minap: verseket olvasva gyakran érzem, hogy ez a gondolat, ez a versszak nekem szól, rólam beszél, csak a költő szebben fejezi ki örömet, bánatomat, mint ahogy azt én magam tenném; amikor felolvasom, valósággal egybeolvadok vele. Aki tehát pódiumra áll, lehetőséget teremt magának, hogy elmondhassa: mit érez, hogyan gondolkodik, vagy éppen arról beszélhet, miért olyan a magyar nyelvvel érzékelt világ számára, mint amilyen. (Varga Erzsébet beszámolója nyomán összegezte HKZS)

Jubileumi, 50. Clevelandi Cserkészbál, 2006.

A bált most is a helyi magyar cserkész fenn-tartótestülete, a Cserkészbarátok Köre (CSBK) szervezte. A nagyon elegáns báltermet teljesen megtöltötte a népes vendégsereg, közel **négyszáz-an jöttek el** szerte az ország minden részéről. Él és virágzik a magyar élet Clevelandben!

Nyitó beszédet a bál díszvendője: Lendvai-Lintner Imre, mondott, a KMCSSZ elnöke, majd jött az izletes vacsora. Minden asztalnál elhelyezték az elmúlt 50 év báljainak az adatait szép kis füzetben. Az első cserkészbálra Clevelandben 1956. januárban került sor, aminek a célja pénzügyi volt egy építendő cserkészházra. A bál egész ideje alatt három hatalmas képernyőn vetítették a régi bálók fényképeit Ezen a bálon senki sem unatkozhatott.

Bevonult a négy clevelandi cserkészcsapat zászlóival, majd eljött a cserkészbál legizgalmasabb pillanata: az elsőbálozók bemutatása. Két elsőbálozó volt. Az elmúlt 50 bál során több mint 400 clevelandi leánycserkész lett bemutatva.

Éjfélkor a cserkészcsapatok Regős Csoportja a hagyományos palotást táncolta el díszmagyar ruhában. A bál igen jó hangulatban folyt, a mulatság fél háromig tartott. Elmondhatjuk, hogy a magyarok még mindig tudják, hogyan kell jól mulatni!
(Rác Zsuzsa beszámolója nyomán sűrítette HKZS)

A ZIK-ösztöndíjasok beszámolója

Zenés-képes-filmes beszámoló a Hungáriában a 2005-ös Ösztöndíjasok részéről (aug. 12) (Gröber Lisa, Lovrics Csicsó, Zaha Tamás és Jeffrey Szofi)

Geszti Péter:
'Magyarország'
(ének - részlet)

Van egy ország,
ahol álomban jártam:
Magyarország,
ahol az arcodban láttam
a magam arcát.
En ezt az arcot már őröm,
Magyarország!
Hiszek az álomban egy
életen át...
Te vagy a szívembe írva.
Magyarország!
Te vagy a lelkemre bízva.
Magyarország,
legyél a holnapban rejlő
bizonyosság!
Idegen földön ha járok,
Magyarország,
velem az út is megfordul
haza hozzád.

Osztálykirándulás Erdélybe... b.-j.: Csicsó, Lisa, Tamás

bevásárolni, ruhát mosni, mosogatni... Kétszemélyes szobáikat saját izlésükre díszíthették. Emeljenként volt egy közös konyha. Sok volt a vidámság és nevetés! A szabad délutánokon lehetett pingpongozni, beszélgetni, vagy bulikat szervezni.

Együtt voltak a **jóban-rosszban**, egymást kibírva, élményeiket megosztva. Sokat utaztak is. Nem érezték magukat idegennek, mert sok minden ismerős volt: utcanevek, történelmi személyek, helységek, szokások, szólások...

Szívesen mondták el **osztálykirándulásaikat** vidékre. Volt múzeumlátogatás, városnézés, mozi is. Májusban, kitűnő időben 23-an vettek részt egy 8 napos tüneményes osztálykiránduláson Erdélybe. Sok szívélyes embernél fordultak meg, mindenütt kedvesen látták őket vendégül. Maradandó élményeket szereztek. Második félévben pedig Eger és Miskolc, és az Aggteleki barlangok, a Diószyóri vár...

Aztán nyári autótúrát is szerveztek öten, amire Szalay Bandi adta kölcsön autóját. Szavazás döntött: indulás kelet felé! Faluba, tanyába betértek, a kocsmát sem kihagyva! Patakban, tóban megfürödtek, városok érdekességeit meglátogatták, és estefelé kerestek szállást. Bekopogtak, és előfordult, hogy befogadták őket, még enni is kaptak! Vagy lesátoroztak, olykor az autóban is aludtak. A hortobágyi pusztát is megcsodálták.

Pénzhiányban föltalálták magukat: az utcakereskedéseken bohóckodva zsonglörködtek és gitározta, pl. azért, hogy a gödöllői Aquapark drága belépőjegy árát összeszedjék. - Tábortűz körül rengeteg baráti kapcsolatot teremtettek, nagyon különböző emberekkel találkoztak, és gyűjtötték a tapasztalatokat.

Jó pénzforrás...

A nyári iskolaszünetben egy hónapon át bejárták Európát: ez volt a valódi nagy kaland! A két fiú gyakran viszontagságos autóstoppal, Lisa egy barátjánőjével vonaton. Az egy hónap alatt sok országot érintettek: Szerbia, Ausztria, Németország, Hollandia, Belgium, Franciaország, Spanyolország, Svájc, Szlovákia és Olaszország.

Utána vissza a kedves kollégiumba és újra megkezdődött a tanulás, mert a **2. félévben** főleg az évről vizsgákra és a dolgozat megírására kellett készülni. Mégis sikerült októberben elszökniük Münchenbe, és a Dóry fiúkkal elmentek a híres **Oktoberfest**-re. A drágaság ellenére élvezték a vidám hangulatot a sörsátrakban.

Sörözés Münchenben Dóryékkel

Néhány nevezetes esemény:

- Lisa születésnapjára egy nagyszerű **jelmezbált** szerveztek hármában. Erre mindenki eljött.

Jelmezbuli!

- A **karácsonyi** készülődés szép és megható egész Budapesten. Minden ablak, villanypózna, fa, bokor, ház, utca kidíszítve. Az üzletek is kidíszítve és kivilágítva. Aki a kollégiumban a legszebben és „legkarácsonyasabban” díszítette ki a szobáját, egy karácsonyi kosarat nyert. Az 1. és 2. díj őket illette...

Összegezve roppant pozitívan zárult e három diák programja. Az elején, a szürke, esős és hideg napok alatt gyakran volt honvágyuk, a kollégiumi életet is meg kellett szokni, a szobatársal is ki kellett jönni, tanulni is kellett. De kitűnik lelkes elbeszéléseikből, hogy a végeredmény kétségtelenül pozitív. Szívesen mennének újból!

Tamás: „Mikor visszajöttem vettem észre igazán, hogy mennyire hiányzott nekem az itteni cserkész, a Hungária, a magyar baráti közösség. Egy év alatt részben „elvész” a kapcsolat, még akkor is,

ha nem akarod, és én azt akartam, hogy ez újból felépüljön nekem. Többek között arra is jó volt ez az év, hogy felfedezhessed utána az itteni barátaidat. **Ott veszed észre, hogy idetartozol!** Hogy milyen értékes magyar életünk van itt, amit mi természetesen tartunk. Ezentúl sajnos Magyarország utáni honvágyam is lesz. Már érzem ezt. Rájöttem arra, hogy ide is, oda is tartozom.”

Végezetül köszönetet mondtak a ZIK-nek, a magyar közösségnek, és nem utolsósorban szüleiknek, hogy elmehettek. (összegezte HKZS)

MINIHUFI Fialokról innen-onnan

- Megvolt augusztusban a mindenkortól hagyományos Buenos Aires-i városi **akadályverseny** (az októberi HUFI komplett beszámolót ígér róla).
- 50 éve volt a **Forradalom**. Impozáns, léleképítő évfordulói műsorral készülnek a fiatalok. Igazi magyar szeretettel várjuk a kolóniánkat e megható rendezvényre. A Hungária nagytermében lesz, október 22-én délután 5 órakor.
- A Bartók Béla cscs. „nyakig” benne van a 2007-es **tutajtúra** szervezésében. A cél nemcsak a férfias cserkészkaland, hanem sok minden más, amiről lassan mesélünk bőven. Addig is, minden jókívánság a fiúké legyen!
- A VIII. Dél-amerikai Magyar Néptánctalálkozó **emlék-DVD**-je kapható. (előadások filmje és fényképei). Érdeklődők megrendelhetik a Bonapartian családnál 4799-4740, vagy szerkesztőségünkben 4711-1242.

ZIKHÍR-ZIKÚJDONSÁG: Az ösztöndíjasaink újból készülnek!

Mint a szorgalmas hangyácskák, sorban mennek már **az egész fiatal zikdiákjaink-cserkészeink** is az ősz magyar Kárpát-medence szívébe, hogy a drága magyar nyelvet jobban elsajátítsák, valamelyest rögzítsék, és tájakat meglátogassanak, felfedezzenek.

Ez a **középiszkolások részére szánt nyári, 3-hónapos ösztöndíj-program** keretében válik lehetővé, amely a 12-14 éves korosztályt, vagyis a 7. és 8. osztályba járókat érinti. **Az újabb tíz** tagú (harmad-, sőt negyedgenerációsból álló) csoport közt még egy 10 éves is van! Nagy többségben nem tudnak elegendően magyarul, és nem várhatnak a 18. évükig, amíg a középiskola végén átmehetnek Magyarországra nyelvet tanulni, hiszen közben le kell tenniük a vizsgát az ősvezetői tábor előtt. Ezen pedig pontosan meg kell érteni a különböző magyarságismereti kérdéseket...

Szétosztórtan lesznek elhelyezve befogadó családoknál (Budapesten, Gödöllőn, Szentendrén, Pécsen, stb.), és a család gyerekeivel együtt járnak majd a helyi iskolába. Azok a gyerekek adott esetben majd átjöhettek hozzájuk cserediák alapon. Majd integetünk az elutazók után Ezeizán, egyesek meg jönnek haza, s alighogy fogadtuk őket, már repülnek is át a következők... Micsoda időket élünk újabban, mennyi minden változott meg tősgyökeresen az utóbbi évek alatt! Ez olyan, mint az ökológikus egyensúly: mikor félünk a kihalástól, a sors elénk teszi a megoldást, a legmodernebb eszközöket, hogy megmenthessük a jövőnk picinyke, formálódó oszlopocskáit. Azt mondjuk: igen, ez a gyerek kissé megtanult magyarul, nehogy elfelejtse: hadd gyakorolja intenzíven. Mert majd ő fogja utódainak megtanítani... Milyen elgondolkodtató ez a fogalom... Ijesztő, de megnyugtató is egyszerre.

Ezért nyomatékosan megkérek minden olvasót, hogy támogassa a ZIK terveit, az ösztöndíjbizottság rendezvényeit, mert el akarja érni a magyarul beszélő újabb s újabb fiatal gárda formálását, amely mérvadó a közösségünk magyar jövőjére nézve.

Az idén, pontosabban december 2-án **hét lányka és három fiúcska** száll fel a gépre Ezeizán: a Bogáncsok, vagy az Új Tilinkók, vagy a Meggyek... Őket cipeltük el a néptáncszimpóziumra is, ők készülnek már az ősvezetői kiképzésre, s ott voltak a nyáron az első JUBI-táborukon...! Most gondoljuk át, mennyi mindent fognak hazahozni magukkal Magyarországról, miután ennyire „élményemésztés-képesre” neveztük őket: mélyebb barátságot, tudást, és kétségtelenül a mindennapi nyelvyakorlat eredményét.

A következő HUFI-ban bemutatjuk mindegyiket. Képpel, kis életrajzzal, s majd meg is kérdezzük tőlük, hogyan készülnek a nagy kalandra... (ZK és Szerk.)

SZEMELVÉNYEK A HUNGÁRIA (HKK) KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL

(...amelyek közt még a HUFI-olvasók is találhatnak nyűkre való!) Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra

SZEMELVÉNYEK

- 4062 Druon, Maurice: Szabadesés (a 2 VH közti idő)
- 1045 24 izgalmas novella (G. Greene, J. London, W. S. Maugham, stb.)
- 1046 Erskine, John: A boldogtalan Villon boldog napjai
- 1680 Széchenyi Zsigmond: Afrikai tábortűzek – Vadásznapló kivonatok (1932-1934)
- 1681 Gigli, Beniamino: Emlékiratai (operarepertoárja és diszkográfia)
- 1682 Lovesey, Peter: A hamis felügyelő, avagy a Mauretania óceánjáró fedélzetén 1921-ben elkövetett gyilkosság rejtélye
- 1946 Marguerite, Victor: Mindent az aranyért
- 1986 Tizenegy holland elbeszélő: Félbemaradt mennydörgés
- 2419 Vaszary Gábor: Amiről a férjek álmodoznak
- 2471 Surányi Miklós: Sorsok (elbeszélések)
- 2959 Manzoni, Alessandro: A jegyesek
- 3108 Váli Mari: Emlékeim Jókai Mórról
- 3392 Meinck, Willi: Marco Polo kalandos ifjúsága I.-II.
- 3493 Fryd, Norbert: Mexikó császárnéja
- 3902 Kellermann: Georg Wendlandt három asszonya
- 3903/4 Jókai Mór: Költemények I.-II.
- 5204 Brand, Max: Makrancos kisasszony (amerikai regény)
- 5205 Illig, Heribert: Kitalált középkor – A történelem legnagyobb időhamisítása
- S-159 Herczeg, Ferenc: Los Gyurkovics – Historia de una familia
- S-170 Antología de la poesía húngara (siglo XIII hasta nuestros días)
- S-175 Koermendi, Ferencz: La aventura de Budapest
- S-185 Bobula, Ida: Herencia de Sumeria
- S-242 Márai, Sándor: Divorcio en Buda (17 varios títulos más de este autor!)

Videokazetták

- VK-343 Magyar Állami Népi Együttes: Ecséri lakodalmas
- VK-344 Filmrészletek 2005: 1956-ról megemlékezés
- VK-345 Apor Vilmos püspök – jó pásztor
- VK-266 A miniszter félrelép, egy ágyban az ellenzékkel (vígjáték)
- VK- 76 Magyar népmesék I.-X. (rajzfilm sorozat)

KALPAKIAN

DESDE 1922

VIAMONTE 777 - PATIO BULLRICH
UNICENTER - BUENOS AIRES DESIGN
- PLANTA INDUSTRIAL LA RIOJA -
OUTLET: VIAMONTE 700
KALPASERVICE: 4394-6400
TELÉFONOS: 4394-1285 / 4393-6023

Av. Pte. Tte. Gral. J.D. Perón 2160
(1646) SAN FERNANDO
Prov. de Buenos Aires - Argentina
Tel.: (54-11) 4744-2771 Fax: (5411) 4746-1779
E-mail: turul@arnet.com.ar